

[Haustrup Clemmensen.]

Vi skal efter det konservative folkepartis opfattelse undgå de skær, som vi synes regeringen er strandet på: at spare alt for lidt, men vi skal naturligvis også undgå de skær, som vi synes et andet parti, fremskridtspartiet, i stor udstrækning er strandet på ved at stille ganske urealistiske forslag, hvis sociale virkninger på en lang, lang række områder vil være uacceptable for et afgørende flertal i det danske samfund.

Også her vil jeg gerne understrege, at ganske uafhængigt af, hvem der har stillet de pågældende forslag, har det konservative folkeparti naturligvis en pligt til at gå disse sagligt igennem og stemme derfor eller for dele af disse forslag, hvis vi skønner, de er forsvarlige.

Jeg vil gerne først understrege, at det ene af de to medlemmer fra fremskridtspartiet i finansudvalget i en lang, lang udstrækning har stemt sammen med socialistisk folkepartis medlem af finansudvalget; det gælder i spørgsmål om NATO-bevillinger og bevilninger vedrørende vor Europapolitik. Jeg håber, at adskillige af de vælgere, der den 4. december 1973 gav fremskridtspartiet deres stemme, altså er opmærksom på, at den ene af de to fremskridtspartirepræsentanter i finansudvalget i sag efter sag, der vedrører landets sikkerhedspolitik og udenrigspolitik og Europapolitik, stemmer sammen med socialistisk folkeparti og altså nu her i salen om lidt også sammen med kommunistpartiet. Det må give en og anden anledning til overvejelse. Jeg behøver næppe at understrege, at det konservative folkeparti på alle disse områder stemmer imod disse ændringsforslag. Det ville vel også gøre forslagsstillerne utrygge, hvis vi stemte derfor, men det drømmer vi altså ikke om.

Jeg synes også, der er god grund til at understrege, at de saglige besvarelser, ministerierne har givet på fremskridtspartiets forslag, er affattet i en taktfuld form, men intet savner i saglig klarhed; og det konservative folkeparti vil ikke på nogen måde være med til at pege fingre ad de ansvarsbevidste embedsmænd, der har udformet disse forslag. Jeg håber, at mange, der måske har følt sig tilskyndet til at tro på, at en række af disse forslag havde saglig gennemslagskraft, vil gøre sig ulejligheden at studere blot en del af de saglige argumenter og

besvarelser, der her er givet over for disse forslag.

Jeg vil gerne, som hr. Heinesen allerede har gjort det, som andre ordførere også har gjort det, erindre om, at selv disse på mange områder meget, meget uspecificerede og uigennemførlige ændringsforslag, selv de, når de bliver talt sammen, er jo kun en brøkdel af det beløb, der skal skaffes, hvis den store mærkesag om skattefrihed for alle indkomster op til 60.000 kr. skal gennemføres. Fremskridtspartiet skylder et svar på, hvordan det kan lade sig gøre, når man har haft endda så vanskeligt ved at udforme forslag til besparelse af væsentlig, væsentlig mindre beløb.

Det konservative folkeparti har — jeg skal undgå at være tal-atlet, hvor fristende det end kunne være ved en lejlighed som denne — udover at give tilslutning til som sagt samtlige regeringens besparelsesforslag på ca. 1.550 mill. kr., selv stillet forslag eller er medforslagsstiller til spareforslag på yderligere en del over 2.500 mill. kr. De to tal kan ikke umiddelbart sammenlægges, for på en række områder kommer regeringen med besparelsesforslag på samme områder som vi andre, men blot med mindre beløb. Tager vi hensyn hertil, er det imidlertid således, at det konservative folkeparti hermed i alt går ind for besparelsesforslag af en størrelsesorden på 4,1 mia kr.

Det vil næppe heller overraske regeringen, at vi har meddelt, som vi allerede har gjort det her i tinget under den pågældende sags behandling, at vi ikke kan medvirke til udgiften på 1,9 mia kr. til arbejdsgivertilskud. Vi tror ikke på, at der er en rimelig udsigt til, at dette betydelige beløb kan have den virkning, som man tilsigter. Det vil sige, at der herved i alt er ca. 6 mia kr.s besparelser, det konservative folkeparti står for i den samling af ændringsforslag, der nu er til afgørelse.

Jeg vil gerne yderligere oplyse, at i det omfang vore egne forslag ikke vedtages, vil vi i en lang række tilfælde stemme for mindre vidtgående forslag for dog i nogen grad at få gennemført besparelser.

Jeg vil gerne, ligesom fru Grethe Philip gjorde det for et øjeblik siden, give udtryk for, at den arbejdsform, hvorunder disse meget betydelige og meget afgørende spørgsmål finder sted, er uhyre vanskelig. Jeg un-